

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci navrhovatele: **ZO ČSOP Klenice**, sídlem Zalužanská 1276, Mladá Boleslav, zastoupeného JUDr. Jakubem Hlaváčkem, advokátem, sídlem Moskevská 640/55, Liberec, proti odpůrci: **město Bakov nad Jizerou**, sídlem Mírové náměstí 208, Bakov nad Jizerou, zastoupeného JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem, sídlem Šafaříkova 201/17, Praha 2, **za účasti:** HEDERA INVEST, a.s., sídlem Lotyšská 646/10, Praha 6, zastoupené JUDr. Ing. Pavlem Jíchou, advokátem, sídlem Korunní 810/104, Praha 10, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 3 územního plánu města Bakov nad Jizerou schválené usnesením Zastupitelstva města Bakov nad Jizerou ze dne 15. 12. 2021, č. Z274/7-2021, o kasačních stížnostech odpůrce a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2023, č. j. 59 A 9/2023-120,

t a k t o :

Kasační stížnosti odpůrce **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Zastupitelstvo města Bakov nad Jizerou usnesením ze dne 15. 12. 2021, č. Z274/7-2021, vydalo s účinností od 18. 3. 2022 změnu č. 3 územního plánu odpůrce, jejímž předmětem bylo vymezení nové plochy ve vazbě na již vymezenou výrobní zónu, a to na základě návrhu osoby zúčastněné na řízení. Konkrétně byly v lokalitě Z3/1 vymezeny nové zastavitelné plochy Z.HO.16a a Z.HO.16b pro výrobu a skladování – lehký průmysl VL-N (s výměrou 35 719 m²).

[2] Navrhovatel proti uvedené změně územního plánu brojil u Krajského soudu v Praze, který jeho námitky uznal důvodnými a změnu č. 3 územního plánu ke dni právní moci rozsudku uvedeného v záhlaví zrušil.

II. Návrh na odkladný účinek a vyjádření k němu

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal odpůrce (nesprávně se v podání označující jako žalobce - *pozn. soudu*) (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Blanketní kasační stížnost podala také osoba zúčastněná na řízení.

[4] V žádosti o přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že právní následky napadeného rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[5] Újma spočívá v povinnosti zastupitelstva stěžovatele po zrušení opatření obecné povahy rozhodnout, zda rozhodne o pořízení změny územního plánu a o jejím obsahu (dle § 55 odst. 3 stavebního zákona) či nikoliv. Přitom pokud by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, šlo by o zbytečné rozhodnutí. Újmu představují náklady na vypracování podkladů pro takové rozhodnutí i čas, který tím stěžovatel a jeho zastupitelé stráví.

[6] Oproti tomu zde není žádná újma, která by hrozila jiným osobám a přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s veřejným zájmem, resp. tyto by měly pouze přechodný charakter a nešlo by o nevratné následky. Je nepochybné, že před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti nedojde k vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení k záměru zúčastněné osoby, ani k vydání rozhodnutí o posouzení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, protože pro správní orgány rozhodující v těchto věcech bude nezbytné vyčkat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. I když by tedy dotčené území bylo do případného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o potvrzení napadeného rozhodnutí zastavitelným územím, nemohlo by dojít k jeho zastavení.

[7] Stěžovatel I je z výše uvedených důvodů přesvědčen, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Navrhovatel ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku konstatoval, že rada města odpůrce na svém 15. jednání konaném dne 27. 7. 2023 schválila záměr pořízení změny č. 3 územního plánu a předložení zastupitelstvu města. Samotné zastupitelstvo se pak na 4. zasedání konaném dne 19. 6. 2023 opět zabývalo plochou, jež je řešena napadeným opatřením obecné povahy, z čehož je zřejmé, že zastupitelé mají o dané lokalitě aktuální přehled, jsou o věci informováni a nebude z jejich strany potřeba investovat čas do studia podkladů, jak uvádí odpůrce. Nadto navrhovatel upozorňuje, že projednávání řady otázek je standardní činností zastupitelstva města, nemůže mu tedy způsobovat újmu. Návrh proto považuje za nedůvodný.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelem i navrhovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny.

[10] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele

pokračování

nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[12] V usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56 Nejvyšší správní soud dále uvedl: *„Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Je pravda, že čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměřuje pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újem jiných osob. V tomto smyslu by tedy i vcelku nepatrná újma žadatele mohla být důvodem přiznání odkladného účinku, byl-li by újem ostatních osob ještě mnohem „nepatrnější“. Takový mechanický výklad by však opomíjel základní znak institutu odkladného účinku, a sice, jak již bylo shora zmíněno, že jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost odkladný účinek nemají. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.“*

[13] Ze stěžovatelova návrhu vyplývá, že jím popisovaná hrozící újma spočívá v nutnosti po zrušení aktualizace územního plánu krajským soudem rozhodnout, zda bude pořizovat aktualizaci novou či nikoliv, resp. v nákladech na zpracování podkladů pro takové rozhodnutí a v času, který této otázce bude on a jeho zastupitelé věnovat.

[14] Nejvyšší správní soud této argumentaci nepřisvědčil. Skutečnost, že zastupitelstvo bude muset rozhodnout o dalším postupu poté, co byla zrušena změna územního plánu, nelze dle Nejvyššího správního soudu považovat za jakoukoliv újmu, natož újmu závažnou. Jedná se o standardní výkon jemu svěřených pravomocí a povinností, totéž lze poznamenat k času zastupitelů, po který se této otázce budou věnovat. Důvodem pro výjimečné přiznání odkladného účinku nemůže být pouze možnost, že se práce zastupitelů (či jakýchkoliv úředníků správního orgánu, který bude povinen znovu rozhodnout poté, co jeho rozhodnutí zrušil soud) ukáže v případě vyhovění kasační stížnosti jako nadbytečná.

[15] Stěžovatel ani netvrdí, že by finanční či jiné náklady spočívající v přípravě podkladů pro toto rozhodnutí měly být z jakéhokoli důvodu vyšší než u jiných záležitostí projednávaných zastupitelstvem, a tedy nad rámec jeho běžné činnosti. Tyto náklady ani rámcově nevyčíslil a ustal na obecném tvrzení.

[16] S ohledem na nedostatečnou závažnost tvrzené újmy hrozící stěžovateli se Nejvyšší správní soud ani nemohl zabývat poměřováním této újmy se zájmy třetích osob a veřejným zájmem.

[17] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelův případ není oním ojedinělým případem, v němž by měl být odkladný účinek přiznán. Uzavírá proto, že v dané věci nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[18] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu